

Bewaar het Pand

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen

MEDITATIE

De Weg

"Jezus zeide tot hem: Ik ben de Weg"

Johannes 14:6a

Een weg komt ergens vandaan en een weg gaat ergens naar toe. Dat geldt ook van de weg waar de Heere Jezus hiervan zegt dat Hij dat Zelf is. Hij is de Weg naar het Vaderhuis met zijn vele woningen, waar Hij heen gaat om daar ook voor al de Zijnen een plaats te bereiden.

Hij is dus de Weg naar de hemel, naar het eeuwige leven, naar de eeuwige volkomen genieting van de zaligheid, uiteindelijk zelfs in de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Die weg komt bij God Zelf vandaan. Nee, niet bij de mens. Bij de mens vandaan is er sinds de zondeval zelfs geen enkele weg naar God en naar de eeuwige zaligheid en het echte geluk meer overgebleven of te verwachten. Dat kan zelfs nooit meer.

Door de zondeval zijn van de gevallen mens zelf uit alle wegen opgebroken. Is er eigenlijk maar één weg overgebleven, maar dan niet naar de eeuwige gelukzaligheid, maar naar de eeuwige rampzaligheid, een weg naar de hel.

En daarom dat wonder dat er nu toch nog weer een weg ontsloten is. En dat nog wel door God Zelf. Vanuit Zijn bewogen en ontfermend liefdeshart. Want also lief heeft God de wereld, de van hem afgefallen wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.

Gegeven in de kribbe van Bethlehem, gegeven tot in de vloekdood aan het kruis, gegeven om in de weg en op grond van Zijn Borgtochtelijk verzoeningswerk weer een verse en levende weg tot het Vaderhart en Vaderhuis te banen, te ontsluiten.

Een verse en een levende weg waarlangs verloren zondaren, met belijde-

nis van zonde en schuld, weer met God verzoend en voor eeuwig zalig kunnen worden.

Heere, waar dan heen? Tot U alleen, Gij zult ons niet verstoten, Uw eigen Zoon, heeft tot Uw troon, de weg ons weer ontsloten!

De Heere Jezus zegt het hier Zelf tegen Thomas en ook tegen ons: "En waar Ik heenga, weet gij en de weg weet gij". Thomas zeide tot Hem: "Heere, wij weten niet waar Gij heengaat en hoe kunnen wij de weg weten?" Jezus zeide tot hem: "Ik ben de Weg ... niemand komt tot de Vader dan door Mij".

De Heere Jezus is DE Weg. Niet EEN weg, naast vele andere wegen. Hij alleen is de enige Weg. Alle andere wegen en zijpaden buiten of naast Hem, of het nu wegen van zondige ongerechtigheid of van vrome godsdienstige eigengerechtigheid zijn of van welke andere religieuze gezindheid ook, zijn doodlopende wegen. Gods Woord zegt in Handelingen 4:12: "En de zaligheid is in geen ander, want er is ook onder de hemel geen andere naam, die onder de mensen gegeven is, door welke wij moeten zalig worden". We worden alleen door Jezus zalig of we worden helemaal niet zalig. Jezus is de Weg. De enige Weg.....

Ja, maar ook een volkomen veilige en zekere en betrouwbare Weg. Wie tot die Weg leer vluchten en op die Weg leert wandelen, zal ook niet omkomen of verdwalen in der eeuwigheid. De mens kan nog wel eens van de weg afdwalen, maar voor altijd verdwalen en omkomen kan of zal zo iemand nooit meer.

Die komt thuis, voor eeuwig thuis. Ondanks alles en ook dwars door alles heen in dat Vaderhuis met zijn vele woningen, Hij is bezig een plaats voor hen te bereiden.

Geldt dat ook voor u? Kent u deze Weg? Wandelt u op deze Weg? Of....

Leeft u voor eigen hart en rekening en wandelt u op een weg naar het goeddenken van uw eigen hart? Weet dat: eigen wegen eindigen in de dood, de eeuwige dood.

Deze Weg eindigt in het leven, het eeuwige leven. Wandelt dan op dezelfde en gij zult rust vinden voor uw zielen.

G. Bouw

VAN DE REDACTIE

Inhoud

In dit nummer van ons blad is een meditatie van ds. G. Bouw geplaatst over Johannes 14:6a "Jezus zeide tot hem: Ik ben de Weg." Ds. P. Roos schrijft onder de titel "Eenheid" een artikel over de verhouding tussen de CGK en de GKV. Ds. K. Hoefnagel schrijft in zijn vragenrubriek over ontwikkelingen in onze kerken die zorgen geven. Ds. M.C. Tanis schrijft over 1 Tim. 5:2-7 "Denken aan weduwen". Een samenvatting van de preek gehouden door ds. P. den Butter bij de bevestiging van ds. A.A. Egas tot predikant van de Christelijke Gereformeerde kerk te Middelharnis en de intredepreek van ds. A.A. Egas zijn opgenomen. De artikelen van ds. J.M.J. Kieviet en van ds. A.v.d. Weerd blijven overstaan tot de volgende keer. Tenslotte enkele persberichten.

Ds. M. Vlietstra

Nu we dit schrijven mag ds. M. Vlietstra weer thuis zijn, wat reden is tot dankbaarheid. Naar omstandigheden gaat het redelijk wel met hem. Op de lange termijn zal duidelijk worden wat de therapie al of niet zal uitwerken. Het meeleven heeft hem en zijn vrouw goed gedaan. We wensen ds. Vlietstra van harte Gods nabijheid en genade toe met zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen.

Fam. ds. A. v.d. Weerd

Met ingang van 1 november D.V. zal het nieuwe adres van de fam. ds. A. v.d. Weerd zijn:
Beatrixlaan 1
2421 CG Nieuwkoop
tel. 0172-574949

Revoke

D.V. 11 november 2006 bijeenkomst in het kerkgebouw van de Gereformeerde Gemeente te Veenendaal. De heer P. Eikelenboom zal een lezing houden getiteld: "psychologische aspecten van ongewilde kinderloosheid." De bijeenkomst is bedoeld voor alle leden en echtparen die tot de doelgroep behoren, maar (nog) geen lid zijn.

13.30 ontvangst met koffie, 14.00 opening, 14.15-15.15 uur lezing, 15.15-16.00 uur pauze, 16.00-16.45 discussie in groepjes, 16.45-17.30 plenaire discussie en vragen stellen aan de spreker, 17.30 sluiting.

Aansluitend zal er een gezamenlijke maaltijd gebruikt worden. Hiervoor dient u zich voor 1 november aan te melden bij Margriet van den Brink (0341) 425712 of via e-mail: margriet@brinkvd.demon.nl

Dankdag voor gewas en arbeid

Als u dit leest ligt de jaarlijkse dankdag voor gewas en arbeid al weer achter

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk. Verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter en Ds. A. van Heteren, Ds. K. Hoefnagel en Ds. J.M.J. Kieviet

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Kopij voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" zenden naar:

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, tel. 0527-688978

ADMINISTRATIE:

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk.

Telefoon: 0184-669116.

Fax: 084-2220131.

Email: pand@solcon.nl

Girorek. 70.43.50 t.n.v. Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.

Abonnementsprijs € 8,50 per jaar.

Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 8 dollar per jaar.

Advertenties € 0,37 per mm met een kolombreedte van 6 cm.

Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

ons. De Heere heeft veel willen geven in de achterliggende periode. Hij geve jong en oud daar een open oog voor en een erkentelijk hart. Wie mag beleven niets verdiend te hebben zal verlegen zijn onder de geringste wel-daad in de natuur en in de genade die de Heere genadig verleent. Het past te belijden: "Eben-Haëzer" wat betekent: tot hertoe heeft ons de HEERE geholpen. Moge de Heere ook de komende periode tot de biddag in alle

opzichten geven wat ieder van ons nodig heeft voor tijd en eeuwigheid beide.

Verschijsning volgend nr.

Het volgende nummer van ons blad zal D.V. *donderdag 16 november* verschijnen. Kopij graag binnen donderdag 9 november. Bij voorbaat hartelijk dank voor uw medewerking.

AvH

DENKEN AAN DE WEDUWEN

1 Tim. 5:3-7

Een pastor heeft een hele taak. Hij staat in een gemeente en zijn zorg moet gaan over heel de gemeente. Dat wil niet zeggen dat hij een manager moet zijn, maar wel een herder, die acht geeft op het welzijn van de gemeente. Dit heeft ook betrekking op de onderlinge verhoudingen. Paulus geeft aan Timotheüs in hoofdstuk 5 speciale aanwijzingen voor de pastorale bearbeiding van verschillende categorieën van gemeenteleden. Daar-aan dient een pastor ook nu te denken en bij te leven. Nadat Paulus in de verzen 1 en 2 van hoofdstuk 5 heeft beschreven hoe de omgang dient te zijn met verschillende leeftijden, heeft hij het in de verzen 3-16 speciaal over de weduwen. In vers 3 zegt hij met nadruk: die waarlijk weduwen zijn. Dat zijn zij die na het sterven van de man eenzaam leven en dat zonder steun en hulp. Welk een situatie. Zonder man, geen kinderen om op terug te vallen. Geen inkomen. Maar zien hoe het gaat. Hoe het gaan moet. Moederziel alleen te staan in het leven. Zonder enige sociale voorzieningen. Bij geen enkele instantie kon aangeklopt worden. Hoe is het mogelijk. Men zegt: dan is het nu beter. Ook beter dan in de negentiende eeuw en in het begin van de twintigste eeuw. Laten wij de borst niet direct vooruit steken en wijzen op. Laten we ook niet menen, al heeft menigeen een aardig levensbestaan, dat het daarmee af is. Welk een roeping heeft de gemeente. Wat wordt gevraagd van gemeenteleden. Hoe staat men tegenover alleenstaanden? Hoe gaat men er mee om? Even een bezoekje en dan klaar? Jongeren inschakelen en zelf op de stoel blijven zitten? Als diaconie wat doen met verjaardagen en tegen de kerstdagen. Het organiseren van bejaardenmiddagen en dit ook als predikant als genoeg te zien, want persoonlijke kontakten laten het werk niet toe. Een ieder weet

wanneer er geldgebrek is of wanneer er andere dingen nodig zijn, men kan dan even bellen naar. Misschien is het te zwart- wit getekend, maar geheel onjuist is het niet. Paulus gebruikt het woord 'eren'. Dat betekent niet alleen beleefd zijn tegenover hen, of respect tonen, maar het wijst ook op ondersteunen. Het ligt hier precies als bij het vijfde gebod: eer uw vader en uw moeder. Wie zijn ouders geen hulp biedt en hen niet ondersteunt als ze dat nodig hebben, eert hen niet. Tot het vijfde gebod behoort ook de materiële hulp. Jezus Christus zegt in Zijn prediking dat onder alle omstandigheden levensonderhoud van de ouders noodzakelijk is. Kinderen mogen zich daar niet aan onttrekken, Matth. 15:3-6. Zo ook de gemeente niet. Nu mag er zijn de sociale zorg en voorziening door de overheid, maar dat ontslaat niemand van de persoonlijke plicht. Het is zelfs een bewijs van ware godsvrucht recht te verschaffen en hulp te bieden aan weduwen. Op verschillende plaatsen in de Heilige Schrift wordt daarop gewezen. Volgens Eusebius waren er in Rome in de derde eeuw 1500 weduwen en behoeftigen, die door de kerk verzorgd moesten worden. En we kunnen wel aannemen, dat er in de plaats Efeze, waar Timotheüs moet werken afhankelijke weduwen woonden. Maar al zouden er maar enkele geweest zijn, Paulus wijst op een algemene regel door de Heere gegeven, waaraan voldaan moet worden. De eeuwen door. Dus ook vandaag. Benadrukt werd dat het evangelie niet alleen bestemd is voor de ziel, maar ook voor de maatschappelijke en sociale verhoudingen. Een predikant mag geen bemoeial zijn. Maar hij moet weten en zien hoe het met de weduwen is. En hij moet handelen waar nodig is. Nu zijn er in de gemeente ook weduwen met kinderen en kleinkinderen. Paulus schrijft: maar zo enige weduwe kinderen heeft of kleinkinderen, dat die leren eerst aan hun eigen huis

godzaligheid te oefenen en voor de ouderden wedervergelding te doen; want dat is goed en aangenaam voor God (vs. 4). Wanneer hij het heeft over kinderen en kleinkinderen dan denkt Paulus aan hen, die zelfstandig staan in het leven en in eigen levensonderhoud kunnen voorzien. Op hen rust een plicht. Zij moeten zorgen voor hun moeder of grootmoeder, die weduwe is. Laten allen zich er in oefenen om steeds de nodige en mogelijke materiële hulp te verlenen. Daarin schittert de ware Godsvrucht. De wil van de Heere. Want wat hebben kinderen, kleinkinderen niet aan een moeder of zelfs grootmoeder te danken. Waar liefde de toon aangaf, zal in alles de liefdevolle zorg gebleken zijn. In gezonde en zieke dagen. Altijd bezig voor de kinderen. Bovenal voor Gods Aangezicht. Bij dwarsliggerij of ongehoorzaamheid niet verstoten. Wel bedroefd, maar niet loslaten. Een echte moeder blijft trouw. Wedervergelding in de volle zin van het woord kan niet gedaan worden. Maar liefde, verbondenheid en zorg moeten blijken. Het eert uw vader en moeder blijft gelden tot de dood toe. Vandaar dat de houding, de gezindheid, verantwoord moet zijn. Men is niet klaar met de gedachte: Vadertje staat zorgt wel. Moeder of oma zit in een bejaardenhuis en kent een prima verzorging. Het is fijn en goed. Maar het mag niet leiden tot de daad van minder omkijken, minder meeleven, minder kontakt. Het gesprek oog in oog is zeer belangrijk en betekent veel. Het inschakelen van anderen in vakantietijd of andere omstandigheden moet er zijn. In onze tijd van vereenzaming moet er attentheid zijn. De kerk heeft een bijzondere taak, wanneer de kinderen of kleinkinderen liefdeloosheid laten zien. Moeder of oma aan haar lot overlaten. Hebben kinderen de Heere en Zijn dienst afgeschreven dan is dat tot groot verdriet van de ouder. Dan heeft de predikant bijzonder een taak. En dat niet maar af en toe, maar regelmatig. Ook dient geïnformeerd te worden hoe teer het op zich ook is, of de begrafenis geregeld is. Liefst zwart op wit. Indien nodig moet de helpende hand geboden worden. Aan dienstbetoon voegt de apostel toe: het is goed en aangenaam voor God (vs. 4b). Deze plichtsbetrachting is Gode welgevallig. Hij heeft immers de band gelegd tussen ouders en kinderen. De ouders moeten zorgen. De kinderen heeft Hij bevolen te eren. De praktijk ervan laat zien de vreze des Heeren. In vers 5 komt Paulus terug op wat hij in vers drie heeft geschreven. Hij heeft het daar over weduwen, die alleen

staan in het leven. Nu heeft hij het opnieuw over weduwen, die waarlijk weduwe zijn. Hij denkt aan weduwen, die alleen achtergelaten zijn. Geen kinderen bezittend. Geen enkele familielid hebbend. Geen neven en nichten. Niemand is er die voor hen zorgen kan. Op niemand kan men een beroep doen. Niemand kan men verwachten. Men staat geheel alleen. Zo kan het ook vandaag zijn, want het woord van de Heere is niet tijdgebonden. Situaties komen in alle tijden voor. Bijzonder vandaag. Eenzaamheid is geen verleden woord. Vereenzaming wordt gekend. Bijzonder doet het pijn, wanneer er nog familieleden leven, maar niet denken aan hem of haar die alleen in een huis woont of ergens anders verblijft. Er zijn trieste omstandigheden. Veelal staat de religie daar niet buiten. Veel zou hiervan gezegd kunnen worden. Ook hoe men soms denkt over alleenstaanden. Paulus die kenner is van de samenleving schrijft: Die nu waarlijk weduwe is en alleen gelaten die hoopt op God en blijft in smekingen en gebeden nacht en dag (vs. 5).

Nu moeten we dit woord van Paulus goed verstaan. We mogen dit woord niet doorgeven als een brievenbesteller, maar als een herder. Ik denk aan een predikant, want zijn roeping is dagelijks te werken in zijn gemeente. Hij heeft het meeste contact met gemeentelieden en moet bijzonder alleenstaanden kennen. Hij moet kunnen vatten wat er kan omgaan bij een alleenstaande. Hoe het alleen- zijn kan aangrijpen. Zeker, een plaats in het gebed 's zondags, is geboden, maar daar mag het niet bij blijven. Er dient contact te zijn, hartelijkheid, meelevendheid, luisteren, het dienen met het Woord van de Heere, een gesprek waarin naar voren komt, dat de kennis van de Heere hem niet vreemd is. Dat hij weet Wie de Heere is, wat Hij doet en wil zijn in alles. Hij zegt immers: Ken Mij in al uw wegen en Ik zal uw paden recht maken. Hij troost

en sterkt. Vandaar dat hartelijk, met overtuiging aangedrongen worden om te hopen op de Heere, Hij heeft het juist in Zijn Woord over weduwen, hun naam wordt genoemd. Hij kent ze. Met nadruk zegt de Heere: Laat uw weduwen op Mij vertrouwen, Jeremia 49:11. Men mag op de Heere hopen. Men mag Hem verwachten. Tot Hem mag het gebed, het smeekgebed zijn, dag en nacht. Hij is een Toevlucht. Hij is krachtiglijk bevonden een hulp in benauwdheden. Hij maakt het zo, dat men kan belijden: ik ben wel eenzaam, maar niet alleen. Hij maakt steeds waar: Gij zult van Mij niet vergeten worden. Ik zorg voor u. Gij gaat Mij ter harte. Dat wordt gekend. De Heere is een nooit beschamende Rotssteen. Hij geeft moed en krachten. Hij geeft doorzicht en uitzicht. Eén adres blijft. Op dat adres mag steeds geweten worden en voor het geloven daarin gebeden. Ambtelijk en gezamenlijk in de gemeente. Daarbij mag nimmer vergeten worden, dat de sociale zorg niet op de tweede plaats mag komen. Dienstbetoon is een blijvende eis. Erg is wanneer een andere levenshouding of levensgang wordt bemerkt en gezien. In vers 6 wordt gewezen op een vlucht in het losbandige leven. Het opgaan in! Gelet op onze tijdgeest kan dit door ons op verschillende wijze ingevuld worden. Een leven niet naar het Woord eindigt in de eeuwige dood. Het geeft geen sterkte en steun in het leven. Laat staan aan het einde daarvan.

In vers 7 zegt Paulus: En beveel dit opdat zij onberispelijk zijn. Dit alles moet Timotheüs de gemeente voorhouden. Door ons moet dit niet opgevat worden als een privé mening. Het is normatief voor een christelijke levensstijl. Het is door de Heere geboden. Het wordt door de Heere gezegend. Timotheüs, beveel het! Gemeente in de 21e eeuw, laat ons erbij leven.

M.C. Tanis

RECHTE AMBTSBEDIENING

Benaarstig u om uzelf Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt (2 Tim. 2:15)

Wat Paulus hier aan Timotheüs schrijft is in feite een advies van de ene die naar van het Woord aan de andere. Een privé-advies met betrekking tot de rechte bediening van het ambt. Zoiets als wanneer een oudere pre-

dikant aan zijn jongere collega een advies geeft ten aanzien van de wijze waarop het werk gedaan moet worden. Maar de Heilige Geest heeft er op toegezien dat dit woord in de Bijbel terecht kwam, met als gevolg dat nu de hele wereld mee mag lezen in de correspondentie tussen Paulus en zijn geestelijke zoon. De hele wereld mag weten wat de rechte ambtsbediening is. En als bij de bevestiging

van een dienaar des Woords dit advies van Paulus de stof voor de prediking is, luistert de hele gemeente mee. De gemeente mag namelijk wel weten - moet zelfs weten - wat de Heere van Zijn dienaren verwacht. In dit woord plaatst Paulus Timotheüs allereerst

Oog in oog met God

Timotheüs moet zich aan God voorstellen. Hij dient te beseffen dat hij allereerst met God te maken heeft. Die is immers Zijn Zender en Opdrachtgever. Hij is het dan ook, die beoordeelt of het werk gedaan is overeenkomstig Zijn bedoeling.

Dit oog in oog met God komen te staan is niet alleen iets van straks, aan het eind van de loopbaan. Het is er nu al. En het dient er gedurig te zijn. Het gaat erom, dat de Heere Zijn dienaren keurt. Kan dat dan? Beeft een mens dan niet? Wat als we beseffen dat er zoveel ambtelijke zonden zijn? En zoveel tekortkomingen? Slordigheid, vaak weinig bewogenheid, zoeken van eigen eer, uit zijn op de gunst van mensen, vreesachtigheid.

Dan maar wegvlugten? Juist niet, maar met dit alles tot de Heere vluchten. En dat zelfs met haast doen. Het woord 'benaarstigen' draagt ook de gedachte van haast maken. Maar hoe kan God ons en ons werk ooit goedkeuren? Niet om wat we in onszelf gedaan hebben. Dan zak ik voor elk examen en krijg ik nooit een titel. Bovendien, van binnen weet ik dat ik met al mijn werk veroordeeld ben. Zelfs als ik alles gedaan heb wat ik moest doen ben ik nog nooit meer dan een onnutte dienstknecht (Luk. 17:10).

En toch naar de Heere gaan. Maar dan alleen met het oog gericht op de volmaakte ambtsdienst van de Knecht des Heeren. Het oog ook op Zijn verzoenend bloed. Achter dat bloed schuilen ook met alle verkeerdheid, die aan mijn ambtelijke dienst kleeft. En als ik zo zelf van genade mag leven en achter Christus' bloed mag schuilen dan kan het wel eens gebeuren, dat ik innerlijk rust krijg en geloven mag dat ik straks te horen krijg - ondanks alles! - Wel, gij goede en getrouwe dienstknecht. Dat ik niet beschaamd zal worden.

Ja, was ik daar niet vaak bang voor? Anderen het Evangelie gepredikt te hebben en zelf verwerpelijk te zijn (1 Cor. 9:27). Beschaamd te worden? Maar - wat een wonder! - om Christus' wil toch niet afgekeurd. Terwijl de arbeid bovendien ook nog niet eens ijdel

was in de Heere. Dan kan het Paulus ook wel eens nagezegd worden: Die mij oordeelt, is de Heere! (1 Cor. 4:4). Dan hoeft het oordeel van mensen me ook niet meer te verontrusten.

Paulus plaatst Timotheüs vervolgens

Oog in oog met zichzelf

Wat is Timotheüs nu eigenlijk? En wie is de dienaar? Hij is geen rentenier; ook geen manager. Paulus noemt hem een 'arbeider'. En arbeiders zijn mensen die in dienst van een ander staan en die in die dienst zijn aangenomen. Ze krijgen opdrachten en ze zijn verantwoordelijk voor de wijze waarop ze die opdrachten uitvoeren. Ze zijn dus geen kleine zelfstandigen, die onafhankelijk van anderen hun werk doen.

De arbeid die zij hebben te verrichten is bij tijden zware arbeid. In 1 Tim. 5:17 heeft Paulus het ook over die arbeid. Hij spreekt over hen, 'die arbeiden in het Woord'. Het woord dat hij daar gebruikt voor 'arbeiden' kan ook vertaald worden met 'zich moe maken'. Zware arbeid. Zoiets als wat de profeten deden, die een 'last' droegen.

Onder die last kan de arbeider gebukt gaan. Het is ook niet niets! Hij moet God behagen; hij is verantwoordelijk voor de zielen die hem zijn toevertrouwd; hij doet eeuwigheidswerk. Hij is ook nog verantwoordelijk voor zichzelf. Wie is tot deze last bekwaam? Dan wordt beleefd dat dominee-zijn geen luxe baantje is.

Hoe moet dat werk worden gedaan? Paulus noemt het 'arbeiden in het Woord'. En dat dient gedaan te worden zowel in het openbaar als bij de huizen (Hand. 20:20). Is dat 's zondags een beetje preken en in de week een beetje praten? O nee. Wat heb je trouwens te zeggen? Wat zou je praten? Van huis uit ben je ook maar onkundig en blind. Nee, het eerste is bidden: Heere, open mijn ogen opdat ik zien zal de wonderen die zich in Uw Woord openbaren. En dan ook lezen, studeren. Niet zonder bedoeling schreef Paulus al eerder aan Timotheüs: Houd aan in het lezen (1 Tim. 4:13). En als Paulus aan het eind van zijn leven gekomen is en weet dat de dood niet ver weg meer kan zijn, vraagt hij Timotheüs of hij hem nog een keer wil komen opzoeken en laat hij dan ook de boeken en de perkamenten meebrengen (2 Tim. 4:13). Paulus wil ook dan nog studeren in het Woord.

Wat te doen na bidden en studeren?

Direct gaan praten? Nee, mediteren. Of is dat een kunst die in onze gejaagde tijd bijna helemaal onbeoefend blijft? Verstaan we deze heilige kunst niet meer? Komt het daardoor dat er zoveel oppervlakkigheid gedebiteerd wordt vanaf preekstoelen?

Bij de huizen zal het niet veel anders dienen te gaan. Ook daar luisteren, luisteren. Weten wie we voor ons hebben, wat diens speciale noden zijn. Waar hij of zij 'gelegerd' is. En zo Gods Woord brengen, toegepast op de concrete situatie. Met de moeden een woord ter rechter tijd spreken. Niet overal dezelfde gemeenplaatsen deponeren. Dat is de dood in de pot. Dan denken de mensen, ook al zijn ze te beleefd om het te zeggen: Ga nu maar weer!

Overigens dient de gemeente de dienaar wel gelegenheid te geven om zijn werk te doen. Zijn werk moet niet geblokkeerd worden doordat er altijd weer uitvluchten bedacht en andere dingen aan de orde gesteld worden. Ook moeten er geen dingen van hem verwacht worden die niet in zijn lastbrief staan.

Tenslotte plaatst Paulus Timotheüs

Oog in oog met de gemeente

Waar komt de dienaar nu mee? Met het "Woord der waarheid". Dat is eigenlijk alles. Gods Woord - het betrouwbare Woord. Het enige dat in deze verleugende wereld betrouwbaar is. Dat Woord mag en moet gebracht worden. Op de vastheid ervan mag worden gewezen. Op de betrouwbaarheid van alles wat God heeft gezegd. De boodschap mag daarom niet bestaan in 'misschientjes'.

Dit Woord der waarheid dient de dienaar recht te snijden. Paulus gebruikt een samengesteld woord, dat bestaat uit 'recht' en uit 'snijden'. Op beide aspecten kunnen we het accent leggen. Leggen we dat op 'recht', dan gaat het om de juiste hantering van het Woord. Juist, in de zin zoals God het heeft bedoeld. Niet zoals de dwaalleraars het doen. Die voeren woordenstrijd of die zijn bezig met holle frasen, ijdelroepen (vss. 14 en 16). En zulke gepraat is er vandaag ook genoeg. Dan wordt alles nodeloos ingewikkeld gemaakt.

Het gaat om het trekken van rechte voren en het banen van een recht pad. Dat wil allereerst heel eenvoudig zeggen dat de boodschap gebracht moet worden in duidelijke, heldere, voor iedereen verstaanbare taal. Ook dat de prediker moet weten waar hij heen wil

in de preek en dat het hem ook helder voor de geest moet staan hoe hij dat doel wil bereiken en langs welke weg. Zijn gehoor moet hem kunnen volgen en moet niet iedere keer weer op een ander zijspoor gebracht te worden.

Zeker zo belangrijk is dat het Woord niet misvormd wordt. Niet aangepast aan de bedorven smaak van mensen. Niet eenzijdig voorgesteld. Maar gebracht overeenkomstig de bedoeling van de Heilige Geest. Met altijd weer in het centrum Jezus Christus en Die gekruisigd (1 Cor. 2:2). Geen halve waarheden. Niet spreken over vergeving zonder de bekering ter sprake te brengen en niet spreken over bekering zonder de vergeving te verkondigen.

Daarom ook maar niet te veel luisteren naar wat mensen willen horen. Wie daar op af gaat wordt al gauw tureluurs. Want de een wil dit horen en de ander dat. De een zegt: Dominee, niet altijd weer zoveel over de zonde preken; verkondig ons wat ons blij maakt en bemoedigt. De ander wil wat meer gestalteprediking en wat meer aandacht aan wat een mens allemaal beleven kan. Meer de Christen dan de Christus. Christus is immers voor velen toch een onbekende Persoon! Als dat laatste al zo is, is het dan niet de taak van de dienaar om Hem bekend te maken? Hem voor te stellen in Zijn algenoezaamheid, dierbaarheid, gepastheid en nog veel meer? Om Hem gaat het toch? Hij is toch de inhoud van de ganse Heilige Schrift? Lees antwoord 19 van onze Catechismus nog maar eens.

Bij het recht snijden hoort ook, dat leer en leven van de dienaar met elkaar in overeenstemming zijn. Dat zijn levenswandel gekenmerkt wordt door wat hij anderen op grond van de Schrift voorhoudt. Door nederigheid, soberheid, matigheid, liefde, zelfverloochening, enz.

Leggen we nadruk op 'snijden' dan kom ik bij de uitleg die Calvijn van deze woorden van Paulus geeft. Hij heeft het dan over een huisvader, die brood snijdt. Hij geeft ieder lid van het gezin overeenkomstig diens grootte. De grote jongens een groot stuk. De kleintjes een kleiner stuk en voor de allerkleinste haalt hij er zelfs de korstjes nog af. Zo krijgt ieder het zijne. Dat wil niet anders zeggen dan dat de prediking ook onderscheidenlijk moet zijn. Dus dient de prediker ook weet hebben van de onderscheiden noden en behoeften in de gemeente. Met andere woorden: hij dient kennis van het geestelijke leven te hebben.

Zo het Woord brengen, met het oog op de eer van God, de bekering van zondaren en de geestelijke wasdom van Gods volk. Om in dit opzicht niet beschaamd te worden. Het zou toch wat zijn als de dienaar op de laatste dag zou moeten meemaken, dat anderen met de vinger op hem wijzen en zeggen: U hebt ons niet eerlijk behandeld!

Laat het dan het gebed van de dienaar zijn: 'Beproef vrij, van omhoog,

mijn hart dat voor Uw oog, Alwetende steeds open lag. Doorzoek mij; toets mijn gangen; doorgrond al mijn verlangen en stel mijn oogmerk in de dag'. Dan zal zijn lied mogen zijn: 'Daar wordt Uw lof verbreid, o Oppermajesteit, door mij, die U bemin en acht; daar zal mijn stem U prijzen, voor al de gunstbewijzen, voor al de wond'ren Uwer macht' (Ps. 26:2,7).

P. den Butter

INTREDEPREK DS. A.A. EGAS MIDDELHARNIS

De tekstwoorden uit Johannes 20 vers 21-23 bepalen ons bij:

Gods dienstknechten:

- A. hun zending,
- B. hun bekwaamheid,
- C. hun taak.

Onze tekstwoorden brengen ons vanavond terug bij de grote dag van de Opstanding. Christus verrees uit de dood. Het eerste wat Christus doet, is Zijn verstrooide kerk opzoeken, terwijl ze in vrees bij elkaar zitten: "En Jezus stond in hun midden" En daar laat de Heere Jezus zien, wat Zijn plaats is in het leven van Zijn discipelen. Hij wil midden in hun leven staan.

En dat blijkt ook uit Zijn woorden: "Vrede zij ulieden" Wat een heerlijk woord, voor verslagen en vreesachtige zielen. Wat hadden ze verdiend? Wel een bestraffing en vermaning vanwege hun verlaten van de Heere Jezus, vanwege hun ongeloof en onkunde. Bestrafing vanwege hun niet luisteren naar het Woord dat Jezus tot hen gesproken had over Zijn lijden en sterven, maar ook over Zijn opstanding. Ja, ze hadden het verdiend, dat de Heere niet meer naar hen zou omzien. Maar nu ontvangen zij de heerlijkste en zoetste woorden die een ziel in zijn leven uit de mond van Christus horen mag: "Vrede zij ulieden." Het zijn de eerste woorden die de Heere Jezus sprak tot Zijn discipelen na Zijn opstanding. Vrede, dat is de heerlijke vrucht die een ieder smaken mag als hij gelooft in de Gekruisigde. Daar mag die vrede in bestaan, dat de kloof tussen God en de zondaar weggenomen wordt, namelijk die kloof van zonde en schuld. Vrede, wanneer het vijandige zondaarshart mag capituleren voor God en zich onvoorwaardelijk aan Hem mag overgeven en Hem erkennen als Zijn God en Koning. Als een overwonnen vijand genade ontvangt.

En nu krijgen zij de roeping om die boodschap te gaan verkondigen. Want direct na deze heerlijke groete-

nis volgt de opdracht: "Gelijkerwijs Mij de Vader gezonden heeft, zende Ik ook ulieden."

Christus was de Gezondene van de Vader. Jesaja heeft hierover gesproken: "De HEERE heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om de gevangenen vrijheid uit te roepen en de gebondenen opening der gevangenis."

De Vader had Hem gezalfd, de bekwaamheid geschonken om dat grote werk te doen om Zijn kerk te verlossen in de weg van lijden en sterven.

Hij had Zich daartoe vrijwillig aangeboden en gezegd: "Vader, zie Ik kom om Uw wil te doen".

Zo heeft de Vader Hem naar de aarde gezonden en Hij is gegaan en heeft al het opgedragen werk volbracht. Daar heeft de Opstanding van getuigd. De Vader heeft het offer aanvaard en Zijn Zoon opgewekt uit de doden.

En nu worden Zijn apostelen geroepen om dat evangelie te verkondigen. De discipelen gaan niet in eigen opdracht. Het initiatief gaat van Christus uit: "Ik zend ulieden". Daarom zijn ze gezanten, die door Christus zijn uitgezonden. Dat doet de apostel Paulus uitroepen: "Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen. (2 Corinthe 5:20) Paulus was er diep van doordrongen dat hij hier staat als gezant, die het bevel uitvoert van zijn Zender. Hij mag het zeggen: van Christuswege, dat wil zeggen in opdracht van Christus, Hem vertegenwoordigend hier op aarde. Het is niet mijn stem, maar Gods stem. Ik kom in de Naam van God!

En zo geldt het vandaag nog, van al Gods ware dienstknechten. Zij worden door de Heere Zelf gezonden, naar het woord van onze belijdenis: "En opdat de mensen tot het geloof worden gebracht, zendt God goeder-tierlijk verkondigers van deze zeer blijde boodschap, tot wien Hij wil en wanneer Hij wil."

En zo heeft de Heere ook de weg naar Middelharnis geleid. Het waren de woorden van de Heere Jezus uit onze tekst: Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, alzo zend Ik ook ulieden. Woorden die de Heere in de laatste week van het tweetal, nog voordat het beroep werd uitgebracht, met kracht op mijn ziel bond, zodat ik te geloven kreeg, dat ik met deze woorden intrede zou doen in Middelharnis.

Maar hoe zouden de discipelen deze opdracht kunnen volbrengen?

Deze vraag brengt ons bij onze **tweede gedachte: hun bekwaamheid**

Immers zij hebben hun Meester verlaten in de hof van Gethsemané, Petrus heeft zijn Meester verloochend. Discipelen, die nu achter gesloten deuren zitten uit vrees voor de Joden, die nog zo weinig verstanden van het doel van Zijn komst en van Zijn lijden. En die bij Zijn hemelvaart nog steeds vroegen: *"Heere zult Gij in deze tijd aan Israël het Koninkrijk wederoprichten?"*.

Ze zullen dat nooit kunnen in eigen kracht. Zeker als ze letten op hetgeen de Heere tot hen gezegd heeft: *Ze hebben Mij gehaat, ze zullen ook u haten. Ja, toen Hij tot hen zei: Alsdan zullen zij u overleveren in verdrukking, en zullen u doden, en gij zult gehaat worden van alle volken, om Mijns Naams wil.* (Mattheus 24:9) Hoe zullen zij dan ooit dat werk kunnen volbrengen? Nooit in eigen kracht, maar dat behoeft ook niet, want we lezen vervolgens, als de Heere Jezus die opdracht heeft gegeven: *"en blies op hen en zeide tot hen: Ontvangt den Heilige Geest."*

Hij blies op hen, om hen de werking van de Heilige Geest duidelijk te maken. Zijn adem is het symbool, het teken van de Heilige Geest. Ze zullen geheel vervuld worden met de Heilige Geest. Straks op de Pinksterdag zullen we het opnieuw zien en horen: *"En er geschiedde haastelijk uit den hemel een geluid, als van een geweldig gedreven wind en vervulde het gehele huis waar zij zaten."*

Zo zullen zij met de Heilige Geest vervuld worden. Hier zien we iets terug van het scheppingswonder, toen de Heere de mens gemaakt had, blies Hij op hem en zo kwam Adam tot leven. Wel zegt de Heere Jezus in dit blazen tot hen: zo zullen jullie, die nu moedeloos, vreesachtig ter neer zit, door de Heilige Geest vervuld worden met kracht en moed. Dat zullen zij nodig hebben: "Kracht uit de hoogte.". Het moet alles bij de Heere vandaan komen. Ze zullen het ervaren: "Zonder Mij, zonder Mijn Geest, kunt gij niets doen."

Door de kracht des Heiligen Geest kun-

nen jullie staande blijven, als jullie in de synagoge zullen staan tegen over een tierende en scheldende menigte. Door de kracht des Allerhoogsten zullen jullie geselingen, martelingen kunnen verdragen. Ja, door de Heilige Geest zullen jullie kunnen volharden tot het einde toe en zalig worden.

Ja, door de kracht des Geestes zal het mogen klinken: *"Voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige Rechter, in dien dag geven zal; en niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning liefgehad hebben.* (2 Timotheus 4:8).

Wat een heerlijke belofte schenkt de Heere Jezus hier aan Zijn zwakke discipelen. Van hen geldt toch wat de dichter zingt:

Hij weet wat van Zijn maaksel zij te wachten

Hoe zwak van moed, hoe klein wij zijn van krachten

En dat wij stof, van jongs af, zijn geweest.

O, geliefde ambtsbroeders, dat we nu maar nooit meer willen zijn dan stof, dan slijk aan Zijn heilige vingers. Dan leren we het niet meer van onszelf te verwachten, maar van de Heilige Geest, Die ons wil doorademen, Die ons wil vervullen met kracht en wijsheid van Boven.

Dan zal het werk gedaan kunnen worden, dan zullen we licht van Hem ontvangen bij de uitleg van de Schriften, dan zal Hij onze ogen openen opdat we de heilgeheimen van de Schrift mogen verstaan. Dan zal Hij ons de gaven geven om het Woord te mogen uitdelen. Dan geeft Hij ons geduld en inzicht bij pastorale problemen. Dan geeft Hij ons eerlijkheid aan sterfbedden.

O, dat we zo in ons ambtelijk werk ons maar steeds afhankelijk mogen weten van die Heilige Geest, Die ons in alle waarheid leiden wil.

Die Geest, Die Hij ons niet wil onthouden, als wij Hem daar maar gedurig om mogen bidden. Geliefde gemeente, geliefde kerkenraad, zal dat steeds uw gebed zijn: Heere, vervul onze dienaar, naar Uw belofte, met Uw Heilige Geest. Laat hem toch nooit in eigen kracht de kansel op gaan, laat hem toch nooit met eigen wijsheid onze huizen binnen komen. Maar dat hij maar telkens vragen mag: "Neem Uw Heilige Geest niet van mij, want Die alleen kan mij leiden op het rechte spoor." Opdat we het met de apostel Paulus mogen zeggen: *"Niet dat wij van onszelven bekwaam zijn iets te denken, als uit onszelven; maar onze bekwaamheid is uit God;* (2 Corinthe 3:5) Dat dat onze dienst in Middel-

harnis mag tekenen: Ongeschikt in onszelf, maar bekwaamd door Gods Geest alleen! Want gemeente, hoe zal ik ooit die opdracht kunnen vervullen, die de Heere Jezus geeft aan Zijn discipelen en in hen aan al Zijn dienaren, door wie Hij Zijn kerk wil regeren en onderwijzen?

Dat brengt ons tenslotte bij onze **derde gedachte: hun taak.**

"Zo gij iemands zonden vergeeft, dien worden ze vergeven, zo gij iemands zonden houdt, dien zijn ze gehouden."

Het moge ons allen duidelijk zijn, dat we hier in de woorden van de Heere Jezus niet lezen, wat Rome er in leest dat Gods dienaren daadwerkelijk de zonden kunnen vergeven. Maar de kerk der Reformatie heeft deze woorden verstaan als het bedienen van de sleutelen van het koninkrijk der hemelen.

Zoals onze Catechismus het zo trefend verwoordt in zondag 31, waar gevraagd wordt "Hoe wordt het hemelrijk door de prediking des Heiligen Evangelies ontsloten en toegesloten? Alzo als, volgens het bevel van Christus (en dan denken Olevianus en Ursinus aan de woorden uit onze tekst, ze verwijzen er ook heel duidelijk naar) en nu vat ik het wat samen:

"Wanneer aan de gelovigen wordt verkondigd dat als zij de beloften van het evangelie met een waar geloof aannemen, al hun zonden door God om Christus wil vergeven zijn."

Dat is de heerlijke taak van een evangeliedienaar om te mogen verkondigen, dat een ieder die als een verloren zondaar de toevlucht neemt tot Christus bij Hem behoudenis, vergeving der zonden en het eeuwige leven zal ontvangen. Ja, zij mogen het verkondigen, dat allen die op Hem alleen hun betrouwen stellen, die alles verloren hebben, maar Christus alleen overgehouden hebben als hun Borg en Zaligmaker, zij mogen het horen: Hun zonden zijn hun vergeven. Vrede is hun deel. Verzoend met God en vrij van de vloek der wet.

O, heerlijke boodschap. Dit doet Jesaja uitjubelen in hoofdstuk 40: *"Troost, troost Mijn volk, zal ulieder God zeggen. Spreekt naar het hart van Jeruzalem en roept haar toe, dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is, dat zij van de hand des HEEREN dubbel ontvangen heeft voor al haar zonden."*

O, nu verlangt mijn hart, geliefde gemeente, om die boodschap in uw midden te mogen brengen. Om zo de balsem van het evangelie te mogen gieten in de harten van zondaren, die het uitroepen: "Wee mij, want ik heb

gezondigd. Om zielen te troosten die het uitroepen: "Gij zone Davids, ontferm U mijner."

Dat zo van mijn bediening mag gelden, wat we lezen in Jesaja 52 *"Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten desgenen, die het goede boodschap, die den vrede doet horen; desgenen, die goede boodschap brengt van het goede, die heil doet horen; desgenen, die tot Sion zegt: Uw God is Koning. (Jesaja 52:7)"*

Om nu in opdracht van mijn Koning en Zender die vrede te mogen verkondigen, waar onze tekst van spreekt: Vrede geef Ik u, Mijn vrede laat Ik u. Vrede door het bloed des kruises!

Maar o, wat ontzettend: ook die keerzijde. Om het Koninkrijk toe te sluiten. Om mensen de verkondigen dat ze geen deel hebben aan Christus. Want onze Catechismus vervolgt: *maar daarentegen alle ongelovigen verkondigen en betuigen, dat de toorn Gods en de eeuwige verdoemenis op hen ligt, zolang zij zich niet bekeren.*

Wie zou dan niet beven om zulk een boodschap te moeten brengen. Om het de gemeente eerlijk aan te zeggen. Niet dat Gods toorn en de verdoemenis hen wacht, dat is al zo ontzettend, maar dat zij reeds nu delen in Gods toorn en leven onder de vloek Gods. Christus heeft het Zelf tegen Nicodemus gezegd: *"Maar die niet gelooft, is alrede geoordeeld."* Die oordeelsprediking moet ook gehoord worden, opdat de mensen niet ongewaarschuwd verloren gaan. Maar toch bovenal dat ze zich zouden bekeren. Zie toch het wonder van de prediking van Jona. Hij moet het oordeel gaan verkondigen aan Nineve. Maar waarom? Opdat de stad tot bekering zou komen. Jona zegt het tegen de Heere: *"Want ik wist, dat Gij een genadig en barmhartig God zijt, lankmoedig en groot van goedertierenheid en berouw hebbende over het kwaad."*

Jona wist dat de Heere maar één doel had met de gerichtsprediking: de zondaar wakker schudden uit zijn geruste slaap. Dat zo ook in Middelharnis de bazuin een helder geluid mag geven. Dat het niet onzeker zal zijn: wie behouden zullen worden en wie verloren zal gaan.

Dat het Woord werkelijk een scherp tweesnijdend zwaard mag zijn. Opdat in die weg de gerusten in Sion nog eens waarlijk rusteloos mogen worden, dat zij geen rust meer hebben onder het hol van hun voet, totdat zij rust gevonden hebben in Hem, Die ook vanavond het toeroept: *"Komt herwaarts tot Mij allen die vermoeid en beladen zijt en Ik zal u rust geven."*

Met die heerlijke verzekering daarbij:

"En die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen!"

Geliefde gemeente en kerkenraad, bidt tot de Heere, dat ik zo'n diens-knecht mag zijn: Gezonden door de Heere, vol van de Heilige Geest om u te verkondigen wet en evangelie. Amen.

Hierna volgden de gebruikelijke toespraken: Wethouder drs. P Visser namens de burgerlijke overheid, ds.

EENHEID

KAMPEN - Op 93 plaatsen in het land is er contact tussen de Gereformeerde Kerken vrijgemaakt (GKV) en de Christelijke Gereformeerde Kerken (CGK). Daarvan doen dertig gemeenten aan kanselruil. Tien kerken willen samen een samenwerkingsgemeente vormen. Dat blijkt uit een enquête van de gereformeerde vrijgemaakte deputaten kerkelijke eenheid. „De landelijke gesprekken met de Christelijke Gereformeerde Kerken vinden goede voortgang en ook plaatselijk worden de contacten intensiever”, schrijft secretaris K. Mulder in een brief aan de vrijgemaakte kerkenraden, afgedrukt in het jongste nummer van het vrijgemaakte orgaan De Reformatie. „Helaas zijn er ook 32 plaatsen waar de contacten met de plaatselijke CGK zijn vastgelopen of opgeschort.”

Bovenstaand bericht hebben we kunnen lezen in het RD van 20 oktober. Het reglement op de kerkvisitatie geeft mij de ruimte om enige aandacht te geven aan deze contacten. De vraag, waar dit thuis hoort luidt: "Onderhoudt u contacten met andere kerken van Gereformeerde belijdenis ter plaatse? Zo ja, van welke aard zijn deze contacten? Zo nee, waarom niet?"

Een bericht als hierboven vermeld, vraagt om aandacht en bezinning. Het is een actuele stand van zaken over onze kerkelijke positie anno 2006.

In snel tempo zijn er in heel veel gemeenten nauwe contacten gelegd met de Vrijgemaakte Kerken. We hebben daarover de laatste jaren en met name het laatste jaar herhaaldelijk kunnen lezen in classisverslagen e.d. Dertig gemeenten hebben kanselruil. Tien kerken willen een samenwerkingsgemeente.

Ik zou deze zaak kunnen bespreken vanuit een geestelijk- principiële invalshoek, ik zou ook over deze contacten kunnen schrijven vanuit een

J.M.J. Kieviet als consulent namens de classis Rotterdam, ds. G. van Manen (Ger. Gem.) namens de plaatselijke kerken en br. M. Bom namens kerkenraad en gemeente. Deze toespraken werden kort beantwoord door ds. Egas. Hierna was er gelegenheid tot koffie drinken en ds. Egas, zijn vrouw en kinderen de hand te drukken.

AvH

praktisch- kerkelijke insteek. Tot het eerste behoort bezinning op de positie van de GKV in verhouding tot onze eigen kerken. Tot het tweede behoort de vraag waar het met ons kerkelijke leven heen moet en waar het heengaat. Is er nog sprake van een CG kerkverband in zuivere vorm en vertoont ons kerkverband nog een herkenbare identiteit?

Begrijpen wij de ernst van dit alles? In dertig gemeenten kan er 's zondags een predikant op de kansel staan, die binnen ons kerkverband geen lastbrief heeft ontvangen, die geen kerkelijk examen heeft afgelegd ooit, die wellicht volgens een veertigtal predikanten van onze kerken een prediking brengt, die afwijkt van de lijn der Schrift.

Het gaat hier niet om accenten of lichte verschillen. Voeg hierbij ook nog het bericht dat in 32 gemeenten deze contacten zijn opgeschort. Dat betekent dat een niet onaanzienlijk deel van onze kerken, die wel contacten hebben gehad, daar in het verloop van de procedure naar eenheid van hebben afgezien. Verder is het nodig te bedenken dat een nog groter aantal gemeenten nog nimmer contacten hebben durven aangaan.

Het gaat nog ingewikkelder worden als we bedenken dat een groot aantal predikanten die wel een lastbrief binnen onze kerken hebben ontvangen, instemmen met deze gang van zaken en dat een honderdtal kerkenraden al een stevige loopplank hebben uitgelegd naar de GKV, daarbij bedenkend dat zij derhalve wel kunnen instemmen met de prediking, die door velen van hun collega's wordt afgewezen.

De problemen zijn door mij nauwelijks te overzien, dat geef ik eerlijk toe. Ik ben me bewust al snel dingen aan het papier te gaan toevertrouwen, die ik niet zou kunnen verantwoorden. Ik mag over niemand oordelen. IK zal achtting kunnen hebben voor velen uit de kring van de GKV. Ik heb al eens eerder gemeld dat ik in het Noorden

veel ex-leden van die kerken heb aangetroffen, die een goede gereformeerde indruk op me maakten. Ik wil dus geen absoluut oordeel uitspreken over zovelen, die ik niet voldoende ken, maar die anderzijds zich toch ook openbaren in de kerkelijke en geestelijke praktijk.

Maar juist omdat ik er nog zo weinig zicht op heb en juist omdat heel veel contacten niet voldoende zijn door dracht zou ik tot bezinning willen oproepen. Er wordt ook nu voor de tweede maal een proces opgestart dat later bij nader inzien toch diepe schaduwen zal werpen over ons kerkelijke leven, waarvan ik vrees dat het hierdoor schade zal worden toegebracht. Ik wil het onderbouwen, niet zozeer vanuit een verzet tegen de GKV, als wel vanuit een verbondenheid met de rechte prediking binnen onze eigen CGK. Op die manier blijf ik in het positieve spoor, al is een vorm van verzet absoluut niet ongewenst.

Ik ben ervan overtuigd dat de rechte prediking, zoals deze binnen onze kerken gebracht en gehoord is, velen tot Christus heeft mogen leiden. Deze prediking is Bijbels gefundeerd, tracht te onderscheiden op schriftuurlijke gronden tussen kaf en koren, en wil een geestelijk verband aanbrengen tussen het werk van de drieënige God en de zondaar. Dan gaat het niet om kleine dingen, dan spreek ik niet over dille en komijn en dan zuig ik de mug niet uit. Dan wil ik wel graag met de woorden van de Heere Zelf spreken van tittels en iota's en van het oog van een naald. Ons eigen kerkelijke leven is verdeeld en ondanks de bijna honderd contacten kunnen we niet meer zingen van zonen van hetzelfde huis, die als broeders samenwonen. Vragen als: "Wat is christelijk gereformeerd", en "Wie zijn wij?" krijgen opnieuw actualiteit. Maar de destijds gegeven antwoorden lijken niet meer te overtuigen en schijnen hun tijd gehad te hebben. Zo kan een bericht van groeiende toenadering juist een gevoel geven van aanzwellende verwijdering. Daar staan wij voor. Daar staan onze gemeenten voor en daar hebt ook u op de een of andere manier mee te maken. Tua res agitur; uw zaak staat op het spel!

Wat zullen wij nu tot deze dingen zeggen? Ik zou niet weten wat ik ervan zou moeten zeggen. Wie ben ik? Ik weet bij benadering toch wel wat de grote Kerkvisitator Zelf van deze dingen gezegd heeft tot de zeven gemeenten. Komen deze contacten nu voort uit geestelijke verbondenheid, gewerkt door de Heilige Geest, of zijn

het pogingen om buiten en zonder die Geest een menselijk verbond te sluiten? Wie zal het zeggen? Deze vraag moet echter wel beantwoord worden. Evenmin als ik feitelijke grond heb om deze vraag op de ene manier te beantwoorden, hebben anderen grond om deze positief te duiden. Dus pleit ik voor een diepergaand en grondiger onderzoek van de wegen des Heeren. Een dieper afdalen tot de gronden van het welbehagen des Heeren vanuit de begeerte om zonder Hem geen stap te zetten op een pad, dat te duister en te onzeker is.

De Heere Jezus heeft gezegd tot de gemeente van Sardis: "Gedenkt dan hoe gij het ontvangen en gehoord hebt en bewaar het" (Openb.3:3). Dat zegt de Heere ook tot u en mij, tot alle gemeenten van ons kerkverband. Daarmee wil ik namens velen onze kerken oproepen om te gedenken en te bewaren. Daar moet een generatie die geen weet meer heeft van de geestelijke wortels van onze prediking naar luisteren. Ook de kerk, ook onze kerken zouden in die zin wel een canon van absoluut noodzakelijke kennis van de geschiedenis moeten opstellen en biddend en geestelijk in het hart mogen opnemen.

Deze woorden van de Zaligmaker komen ook naar ons, naar hen onder ons, die begeren de woorden aan Sardis' gemeente gericht, ernstig te nemen.

VRAGENRUBRIEK

Zorg over bepaalde ontwikkelingen binnen onze kerken.

Met zekere regelmaat krijg ik een brief of een telefoontje, waarin veel moeite wordt geuit over allerlei zorgwekkende zaken binnen ons kerkverband, met het verzoek daar eens in de vragenrubriek op in te gaan. Nu worden dergelijke zaken gewoonlijk in artikelen van de hand van ds. P. den Butter of ds. P. Roos behandeld. Dat is goed zo. De vragenrubriek is er voor vragen, dat is logisch. Toch ontkom ik er niet aan om op bepaalde zaken in te gaan, temeer omdat mij verschillende zaken vragerwijze zijn voorgelegd en dus een plaatsje in deze rubriek verdienen. Overigens ga ik graag op de vragen in, al was het alleen maar uit pastoraal oogpunt. Want er is bij menigeen vanwege diepgaande verontrusting een noodsituatie ontstaan. Dan krijg ik vragen als: kan ik nog

Weten wij hoe het gehoord is? Weten wij wat we bewaren moeten? Ezra maakte zijn tocht naar Jeruzalem de kostbare tempelschat werd hem en de zijnen ter bewaring gegeven. Er moest een grote reis afgelegd worden. Toen zij aankwamen in Jeruzalem werd nauwkeurig nagegaan of ze onderweg niets verloren hadden. De Heere zal ook eens mij en u onderzoeken met de vraag of wij de schatten van het Woord des Heeren hebben bewaard. Daartoe hebben we de leiding van de Geest zozeer nodig. Niemand van ons kan dat, ook niet diegenen die overtuigd zijn van de noodzakelijke zorg aangaande het beginsel. De Heere alleen kan bewaren en vandaaruit vraagt Hij het van ons. Begin met: gedenken. Hebt u het werkelijk gehoord? Gedenk aan de dagen der Reformatie, gedenk aan de dagen der Afscheiding, gedenk hoe gij het gehoord hebt.... En bewaar het.

Mijn ziel bewaart Uw trouw getuigenis;

Dat heb ik lief, ook doe ik Uw bevelen;

Uw woord kan mij, ofschoon ik alles mis,

Door zijnen smaak, en hart en zinnen strelen;

Gij weet mijn weg, en hoe mijn wandel is;

'k Wil niets daarvan voor U, mijn God, verhelen.

P. Roos

langer lid blijven daar? Roept God mij soms om te blijven strijden, zelfs als ik het nutteloze ervan in begin te zien of, wat erger is, zondags geen voedsel krijg voor mijn ziel? Moeder Hanna hield haar kind Samuël toch ook niet weg uit een omgeving waar God niet werd gediend? Of moet ik vanwege mijn kinderen vroegtijdig besluiten de gemeente, waarin ik mij niet langer thuis voel, te verlaten? Of geef ik daarmee juist een slecht voorbeeld en loop ik het gevaar dat mijn kinderen van zwervers kerkverlaters zouden worden?

Andere vragen op dit terrein zijn: onze kerkenraad voert vernieuwingen in, waarvan ik geloof dat zij tegen Gods Woord ingaan; dikwijls met het argument dat de kerkenraad zich groeperen ziet om naar de gemeente en haar wensen te luisteren. Is dit wel een goed principe? Of wat denkt u van deze vraag: kan ik, die meen de Heere

te mogen vrezén, aan een Avondmaalsbediening deelnemen, waaraan de gehele gemeente deelneemt vanuit de gedachte dat allen ware gelovigen zijn?

Nu, u ziet, dat ik een lange inleiding nodig heb om de vragen wat duidelijk te maken, maar het is ook om de nood te schetsen, waarin de vragenstellers zich bevinden. Want dat neem ik gelijk aan: ze verkeren in een moeilijke positie. Wat is het een voorrecht als we van deze en dergelijke zaken niet afweten in de gemeente waartoe we behoren. Maar ik kom ze tegen: mensen die zwervers geworden zijn binnen het kerkverband, waarin zij zijn groot gebracht. Mensen die zich een vreemdeling voelen binnen hun gemeente, en die worden gezien als lastig, ouderwets en stijf. Mensen, waar het geeneens meer de liturgische vernieuwingen zijn wat hun zorgen baart, maar waar het dieper zit, omdat ze geen voedsel meer krijgen voor hun arme ziel.

Ik hoop met de beantwoording van de gestelde noodkreten niet alleen de vragenstellers tegemoet te komen, maar ook diegenen ter wille te zijn, die mij meer persoonlijke situaties tekenden. Dergelijke vragen over persoonlijke kwesties kunnen in deze rubriek niet behandeld worden. Toch probeer ik in de beantwoording - die enige tijd in beslag zal nemen - wel dergelijke dingen mee te nemen. Dan denk ik, ter verduidelijking, bijvoorbeeld aan die situatie waarin er verschil van inzicht bestaat tussen man en vrouw. De vrouw wil weg uit de gemeente, en blijft soms ook weg, maar de man blijft zonder bezwaren deel nemen aan de zondagse kerkgang. Dat zijn heel nare dingen.

Het eerste wat ik zou willen zeggen is (en dat is voor wat dit artikel betreft ook gelijk het laatste) dat ik hartelijk met u meeleef. Ik zou u graag een hart onder de riem willen steken. Juist omdat ik vaak gevoelens van onzekerheid opmerk, zoals: Zou ik het nu wel bij het rechte eind hebben? Zouden wij, als minderheid binnen de gemeente, het nu wel juist hebben? Wij kunnen ons toch ook vergissen. Zijn we nu niet verkeerd bezig? Is het nu een kwestie van halsstarrigheid dat we met bepaalde dingen niet mee kunnen, of zijn we slechts bezorgd over uiterlijke dingen?

En de redactie van ons blad voelt zich ook geroepen om met u mee te leven. Dat gebeurt door het tweewekelijkse aanbod van ons blad; het is ook het doel van de Bewaar het Panddagen, twee maal per jaar. We willen ook door middel van de beantwoording van uw

vragen medeleven betonen. Wat is het erg als u zich vreemd voelt in uw kerk. Wat kan er een leeg gevoel in u zijn op de zondagavond. Wat voelt u zich soms eenzaam en onbegrepen, niet alleen binnen de gemeente, maar ook binnen uw gezin of familie. Wat zijn de huisbezoeken teleurstellend. Maar wij delen uw zorg. U staat niet alleen. We willen u proberen een weg te wijzen in deze moeilijke wegen. We willen uw nood opdragen aan de Heere. Blijft u dat ook maar doen. Wandel voorzichtig en ga slechts die wegen die de Heere u door Woord en Geest bekend maakt. Maar aan diegenen die na lange jaren besloten hebben om de gemeente te verlaten en die toch nog het gevoel hebben dat zij de gemeente in de steek hebben gelaten, zou ik willen zeggen: ú hebt de gemeente niet in de steek gelaten, maar de gemeente ú! En als uw doorweekse kerkgang elders niet langer snoepreisjes zijn, maar voortkomt uit een echte honger, dan mogen wij dat niet afkeuren, maar eerder aanmoedigen.

Laat tot slot mijn intentie duidelijk zijn: ik hoop met u mee te denken over wat de voor u aangewezen weg is. Maar dan spreken we wel over een door God Zelf aangewezen weg! En als het goed is, wilt u ook niet anders!

K. Hoefnagel

KLACHTENCOMMISSIE

De Generale Synode heeft op 22 november 2001 met betrekking op misbruik van pastorale en andere kerkelijke gezagsrelaties een klachtenprocedure vastgesteld en een klachtencommissie benoemd.

Iedereen die lid is van een Christelijke Gereformeerde kerk kan bij de commissie een klacht indienen wanneer hij of zij van mening is dat een kerkelijk medewerker zijn/haar gezag zo verkeerd aanwendt dat vertrouwen geschonden wordt en dat de persoonlijke integriteit aangetast wordt.

De GS van 2004 heeft besloten enige wijzigingen aan te brengen in de procedure en een beroepsmogelijkheid te openen. Tevens werd de commissie uitgebreid met twee leden. Dit heeft geleid tot enige wijzigingen van de beschreven procedure en tot het opstellen van een beroepsprocedure. Deze stukken zijn destijds toegezonden naar de kerkenraden. In verband met het vorenstaande is nu ook de eerder uitgebrachte folder herzien.

Deze is inmiddels eveneens toegezonden naar de kerkenraden en kan evenals de andere stukken ook opgevraagd worden bij het Dienstenbureau in Veenendaal.

Het secretariaat berust bij:

mr. J.A.J. Wendt, Adamshofstraat 113, 3061 ZD Rotterdam Tel. 010-4129858

*Deputaten "Pastoraat in de gezondheidszorg"
van de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland*

UITNODIGING

voor een bezinningsavond

D.V. dinsdag 21 november a.s. 19.30 uur
in Zwolle Chr. Ger. Noorderkerk, Thorbeckegracht 37

THEMA:

"Ik heb nog steeds verdriet....mag het?"
(omgaan met rouw)

Programma-overzicht:

- Opening en sluiting door drs. W. Steenbergen
- Spreker: Alie Valkenburg, deputaat
- Algehele leiding: drs. J.P. Roubos, deputaat

Voor meer informatie:

- Annie Reitsma, tel.: 030 - 6920073 (na 17.00 uur)
- e-mail adres: anniereitsma@kpnplanet.nl

Er is voor dit thema een pastorale handreiking samengesteld, die na afloop van deze avond beschikbaar is.

LCJ VOERT ACTIE VOOR VBOK

Slidrecht - Onder de slogan 'Leven in beeld' heeft het LCJ zaterdag 21 oktober haar nieuwe actie gepresenteerd op het Jeugdappel +16. Eerder werden in de jeugdcontacten de zgn. actiestartavonden gehouden. De Jeugdverenigingen en -clubs voeren dit seizoen actie voor een project van de VBOK.

Naast de bijdragen van de plaatselijke gemeenten, worden er dit seizoen DV twee acties landelijk georganiseerd. Op 25 november wordt er een landelijke taartenactie gehouden, waarna op 10 maart 2007 deze actie een vervolg krijgt door massaal WC-papier aan de man te brengen. Het hoogtepunt van de actie vindt plaats in de vorm van een actiedag op 2 juni.

Met de bijgebrachte gelden wil het LCJ het belang van goede voorlichting over de waarde van het (on)geboren leven onderstrepen. Het doel van de actie is dan ook onder andere het vernieuwen van een aantal voorlichtingsmaterialen die de VBOK gebruikt om haar boodschap over te brengen. Verder zal op jv's worden nagedacht over het thema 'Leven in beeld', waarbij o.a. wordt ingegaan op relaties en seksualiteit.

Zie voor meer informatie www.lcj.nl

STÉPHANOS BENOEMT VERPLEEGKUNDIGE

De stichting Stéphanos heeft mevrouw Truus Ringelberg benoemd als senior-verpleegkundige op het weeshuis in Malawi. Stéphanos is voornemens om zich te gaan richten op diaconale activiteiten en in verband met de uitbouw daarvan is een verpleegkundige nodig. Het bestuur van Stéphanos is dankbaar, dat mev. Ringelberg (met haar ervaring) bereid is om in Malawi haar werk ter hand te nemen. Haar taak zal bestaan uit de start van een (kraam)kliniek en de uitbreiding van de nazorg voor de weeskinderen. De uitzenddienst zal d.v. 3 november plaatsvinden vanuit de Christelijk Gereformeerde Eben-Haëzerkerk op Urk.

Alwééér boontjes?!

Kom
over
en
help

Eet eens Oost-Europees!

Vraag nu **ons gratis receptenboekje** aan via
www.winterhulp.nl of bel (033) 246 32 08

*"Zijt getrouw tot den dood,
en Ik zal u geven de kroon des levens."
Openbaring 2:10b*

Die getrouwheid heeft de Heere haar uit genade geschonken en waargemaakt in haar leven.

Na een ernstige maar geduldig gedragen ziekte heeft de Heere tot Zich genomen mijn innig geliefde vrouw, onze liefhebbende moeder en oma

Helena Maatje (Heleen) Overeem-Ippel

echtgenote van J.W. Overeem

in de leeftijd van 66 jaar.

Veel heeft de Heere ons in haar willen schenken, waarvoor wij Hem zeer dankbaar zijn. Tegelijkertijd is er het besef dat wij haar nu moeten missen. Dit vervult ons met grote droefheid.

Rhenen:	J.W. Overeem
Bunschoten:	Henk Overeem
	Hetty Overeem-Duijst
	Joëlle, Jurgen
Deventer:	Jan Overeem
	Corine Overeem-Kooijman
	Nico, Joost, Maarten,
	Geert, Wouter, Eline,
	Rosanne en Lynette

24 oktober 2006
Rhenendaal 139
3911 RM Rhenen

De begrafenis heeft maandag 30 oktober plaatsgehad op de Algemene Begraafplaats te Veenendaal.

Bescherm joodse kinderen tegen terreur!

De christelijke stichting "Vrienden van het Cheider"

- Zorgt voor beveiliging van de joods- orthodoxe school "het Cheider" in Amsterdam
- Keert zich tegen antisemitisme en terreur
- Helpt joodse kinderen

Maak uw gift over op Giro 419925 Bank 65.30.14.643
t.n.v. Vrienden van het Cheider- Veenendaal
Zie ook onze website www.cheidervrienden.nl

"WERKKAMP VOOR CHINESE PREDIKANTEN"

"Situatie christenen in China verergerd"

"China treedt steeds harder op tegen huiskerken"

Scherpe controles, vervolgingen en martelingen zijn de onder-
vindingen van onze Chinese medechristenen. Geheime samen-
komsten worden ruw verstoord. Terwijl hun voorgangers
worden gemarteld smeken hun gemeenteleden om meer
reformatorische lectuur! Steun onze medechristenen in China
en help ons in de vraag naar meer bijbelse lectuur te voorzien!

Stort uw gift op 3473.76.029 t.a.v. Hudson Taylor/SBH te Nunspeet.

HUDSON TAYLOR
Stichting Bijbelse Hulpverlening China

MESSIASBELIJDEnde PREDIKANT DS. J. BEN ZVI IN DAMWOUDE

Een uitnodiging voor de wijde regio!

Op uitnodiging van de Stichting Steun Messiasbelijdende Joden kom de Messiasbelijdende predikant ds. J. Ben Zvi uit Jeruzalem D.V. naar **Damwoude** op woensdag 15 november 2006 in de Sionskerk, Hoofdweg 127. De aanvang is 19.30 uur.

Het thema voor de lezing is:

"de Gemeente in Jeruzalem toen en nu".

Medewerking zal worden verleend door het mannenzang-
koor: 'Dit is 't wat 's bynt'

o.l.v. de heer W. Bakker; het 'Sions Jeugdkoor' o.l.v. de heer A. Alma en aan het orgel mevrouw A. Heikamp-Kommerie.
Ds B. Reinders uit Zwaagwesteinde verzorgt de opening.

Aan het eind van de avond wordt er een collecte gehouden om het werk ten dienste van de Messiasbelijdende Joden voort te zetten en uit te breiden.

Voor inlichtingen:

S. Procee, 0511 441268 en L. Visser, 0511 441773

AAN ALLE VRIENDEN VAN HEIDELBERG EN DORDRECHT

HARTELIJK DANK!

Door uw steun mochten we in 2006 weer enkele boeken vertalen en drukbaar maken voor het Duitstalig gebied, het land der Reformatie! Een steeds groter wordende groep lezers, waar we ons geestelijk mee verbonden voelen, vraagt nadrukkelijk om de gereformeerde lectuur van de oude schrijvers.

Het is een grote vreugde om het schone Bijbelse onderwijs van Gods knechten, die nog zo helder spreken nadat zij gestorven zijn, door te geven aan onze oosterburen. In het land der Reformatie zijn deze boeken niet meer te verkrijgen. De geestelijke nood in het land der Reformatie is heel groot. Het bestuur probeert een evenwichtige serie boeken uit te brengen die recht doet aan het waarachtige Bijbelse getuigenis. We mogen dat onze oosterburen niet onthouden. Met uw hulp en onder in de inwachting van Gods zegen willen we deze opdracht blijven uitvoeren.

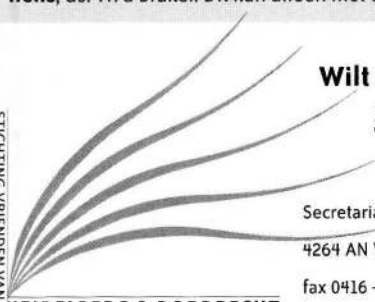
Dit jaar mochten we samen met onze Duitse drukkerij en uitgeverij drie nieuwe titels uitbrengen in het Duits:

- **De waarachtige bekering**, ds. Th. Watson - **De vreugde van het geloven**, ds. M. Henry - **Psalmberijming**, M. Jorissen.

In voorbereiding zijn: **Het gekrookte riet**, R. Sibbes en **De orde des Heils**, ds. W. á Brakel. Dit kan alleen met de steun van onze achterban!

Wilt u een gift overmaken?
54.89.87.920

STICHTING VRIENDEN VAN

HEIDELBERG & DORDRECHT

Secretariaat: M. Timmermans, Maasdijk 347,
4264 AN VEEN. Telefoon: 0416 - 691788,
fax 0416 - 697625. E-mail: svvhed@kliksafe.nl

KOM OVER EN HELP ORGANISEERT LANDELIJKE DAG

Op D.V. zaterdag 18 november organiseert stichting *Kom over en help* een landelijke dag voor jong en oud, in het Van Lodenstein college te Amersfoort. Het doel van deze dag is om donateurs door middel van ervaring en ontmoeting (o.a. met Oost-Europese gasten die van 15 - 20 november in Nederland verblijven) meer bij het werk van de stichting te betrekken. De bezoekers maken op een interactieve manier kennis met Oost-Europa door de informatie die zij krijgen tijdens het plenaire ochtendprogramma én in de vele activiteiten die in het middagprogramma gehouden worden. De gasten uit Oost-Europa zijn Magdalena Visky uit Roemenië en Peter Balatsky uit Oekraïne. Beiden zijn actief bij de coördinatie van hulp aan arme gezinnen, ouderen en alleenstaanden.

Enkele onderwerpen/thema's die in het keuzeprogramma aan de orde komen zijn:

- Oost-Europees koken
- Matroeska's beschilderen
- Toerusting en gemeenteopbouw
- In gesprek met Oost-Europese gasten
- Structureel ontwikkelingswerk
- Rondrit in een Trabant
- Kerkelijk leven in Oost-Europa
- Diaconale hulpverlening

Ook voor de jongeren, die steeds meer bij het werk betrokken worden door middel van de zgn. Xperiereizen, organiseren we een speciaal programma. Tijdens het morgenprogramma is er een volleybaltoernooi en 's middags gaan zij onder andere in gesprek met dhr. B. Belder (europarlementariër CU/SGP) over de vraag: 'Wat is armoede?'.

Voor meer informatie en/of aanmelding: telefoon (033) 246 32 08 of via www.komoverenhelp.nl

Najaarsactie SEZ

Actiedoelen:

Bijbelscholen in Spanje en Cuba

Betaalt u mee?

Giro 95200

Bank 3019.57.363

t.n.v. SEZ te

Veenendaal

Spaanse Evangelische Zending

Misión Evangélica Holandesa para España

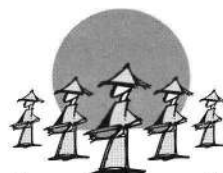
SEZ, Postbus 273, 3370 AG Hardinxveld-Giessendam

tel. 0184 - 61 16 07 b.g.g. 0184 - 61 55 43

E-mail: SEZ@kliksafe.nl

www.sez.st

De bestuursleden van de SEZ behoren tot Prot. Kerk in Ned. (herv.),
Herst. Herv. Kerk, Chr. Geref. Kerken, Geref. Gemeenten,
Geref. Gemeenten in Ned. en Oud. Geref. Gemeenten.

Stichting China

Veenendaal

Kinderleed in China

"Wij hebben geen huis.
Ik leef op een vuilnisbelt!
Krijg ik eten
en een kinderbijbel?"

giro 320666

Info/secretariaat:

Postbus 1150 • 3900 BD Veenendaal

e-mail info@stichtingchina.nl

Giro 320666 t.n.v. Stichting China

www.stichtingchina.nl

tel. 0318-510320